

kriminalforsorgens rammer med de muligheder, der er for at blive prøveløsladt, gå på udgang, have besøg osv. Jeg synes, det er meget, meget svært at forestille sig tilfælde, hvor man, som jeg kan forstå fru Line Barfod forestillede sig det, lader folk være en del af det sådan mere frie samfund, uden at det så betyder, at der er en øget mulighed for at kunne påvirke bevisindsamlingen, som politiet er i færd med.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt, hvor ministeren er henne nu. Folk, der er varetægtsfængslet, og som slet ikke er dømt endnu, bliver altså ikke prøveløsladt, de bevæger sig ikke frit rundt inden for kriminalforsorgens rammer, de sidder altså i arresthusene. Vi taler om folk, der ikke er dømt. Og i stedet for at lave en fuldstændig isolation, så de slet ikke er i kontakt med nogen andre, har man muligheden for at lave en delvis isolation, så de kun er i kontakt med nogle af de andre indsatte, og hvor man så kontrollerer deres breve osv. Det er det, der er alternativet, og ikke, at de bevæger sig fuldstændig frit rundt i samfundet; det er ikke det, nogle har foreslået.

Det, der er spørgsmålet, er, om man skal isolere folk fuldstændig, med den risiko for at de bliver påført psykiske skader, kontra at man laver en delvis isolation med brevkontrol osv. Og det er der, jeg mangler et konkret svar fra ministeren på: Hvad er det, der gør, at Danmark ikke kan finde ud af det, når man kan i andre lande?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med hensyn til, hvad mit synspunkt var, beklager jeg over for fru Line Barfod, hvis jeg udtrykte mig om ikke lidt firkantet, så måske ikke præcist nok. Men det giver mig så lejlighed til at gentage det, nemlig at det drejer sig om, at de andre, der måtte sidde i det arresthus, jo kan have en kontakt med omverdenen, og det betyder altså, at man kan hjælpe den pågældende person, som fru Line Barfod ikke ønsker fuldstændig isoleret, men bare delvis isoleret, ved at overtale en anden, der sidder fængslet af den ene eller den anden årsag, til at tage den kontakt for én til omverdenen og sikre, at bevismaterialet bliver ødelagt. Og jeg vil sige, at jo flere folk, man har lejlighed til at komme i kontakt med, jo større er risikoen jo for, at der er noget, der slipper ud fra det pågældende arresthus.

Så det var det, der var min pointe, nemlig at folk, der sidder isolationsfængslet, jo ville være, hvis man fulgte fru Line Barfods model, i kontakt med en masse mennesker, der enten er på vej ud af fængslerne eller på vej et andet sted hen, sådan som jeg hører fru Line Barfods forslag.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, der har en kort bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo næsten synd at afbryde den spændende diskussion, der var mellem justitsministeren og fru Line Barfod.

Selv om jeg roste justitsministeren i mit første indlæg, synes jeg bare ikke, at jeg fik ordentligt svar på det spørgsmål, som både fru Line Barfod og jeg stillede, nemlig det spørgsmål om begrundelserne for, hvorfor man opretholder isolationsfængsling for dem under 18 år. Det kunne jeg godt tænke mig at justitsministeren lige uddybde en ekstra gang.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne uddybe det igen, selv om jeg nu følte, at jeg svarede på det i første indlæg. Men det drejer sig altså om, at vi stadig væk mener, at det her skal være der som en mulighed i de ganske få sager, hvor unge under 18 år er involveret i meget alvorlig kriminalitet, og hvor der kan være et behov for, at politiet får færdigefterforsket en sag, uden at den sigtede har mulighed for at påvirke efterforskningen undervejs, altså at den unge bliver tilbageholdt og også bliver isolationsfængslet, når retten finder, at der er behov for det.

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at man, som jeg sagde i min første besvarelse, i den bedste af alle verdener jo vil sige, at der ikke er unge under 18 år, der nogen sinde begår alvorlig kriminalitet eller overhovedet bevæger sig ud på den kriminelle løbebane, som vi her ser at de har foran sig. Desværre ser virkeligheden altså anderledes ud, og derfor har regeringen fundet, at der, når det gælder unge under 18 år, er tale om en særlig belastende foranstaltning. Derfor lægger lovforslaget også op til en begrænsning. Vi ønsker altså stadig væk, at der skal være en mulighed for, at unge under 18 år, der f.eks. er involveret i en alvorlig sag, der vedrører terror,